

МЕДВІДЬ Любомир Мирославович (10. 07. 1941, с. Варяж-місто, нині Варяж Сокал. р-ну Львів. обл.) — живописець, графік і педагог. Акад. НАМУ (2004). Народний художник України (1999). Національна премія України імені Т. Шевченка (2014). Орден князя Ярослава Мудрого 5-го (2009), 4-го (2018) ступ. 1-а премія Львів. бієнале укр. образотвор. мистецтва (1991). Член НСХУ (1970). Закін. Львів. інститут прикладного та декоративного мистецтва (1965; викл. К. Звіринський, В.-Ю. Манастирський, Р. Сельський). Від 1966 працює у ньому (нині АМ): від 1992 — завідувач кафедри монум.-декор. живопису, від 2001 — проф.; водночас 1970–88 — на Львів. худож.-вироб. комбінаті. Основні галузі — станк. і монум. мистецтво. Учасник всеукр., всесоюз., міжнародних художніх виставок від 1960-х рр. Персон. — у Львові (1972, 1982, 1987, 1990, 1996, 2009, 2011), Києві (1972, 1983, 1997), Вільнюсі (1982), Москві (1986), Торонто (1990), Чикаго (США, 1992), Хмельницькому (1996), Гданську (Польща, 1999). Для стилю М. притаманний контраст у худож. вираженні форми й змісту, поєднання гармонії та дисонансу між людиною та оточенням. Деякі роботи зберігаються в НХМ (Київ), Нац. музеї у Львові, Хмельн. ХМ, ДТГ (Москва). Автор навч.-метод. праць «Про деякі аспекти монументальності в мистецтві» (1994), «Християнський храм: проблеми монументального живопису у ньому»

(1996), кн. «Горизонти» (2001; усі — Львів). Серед учнів — М. Барабаш, Г. Зубченко, О. Козинкевич, А. Максименко, І. Мінько-Мурашик, К. Немира-Садовська, І. Онуфрик, О. Павлюк, В. Рижанков, Ю. Родзевич, М. Шеремета, В. Яцків.

Основні твори

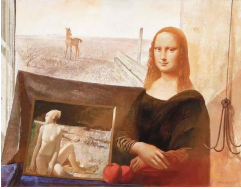
панно у кав'ярні «Під левом» (1965); живопис — «Евакуація» (1965), «Дружина», «Подоланка» (обидва — 1969), «С. Людкевич» (1979), «М. Гоголь» (1981; 1986), «Л. Толстой», «Холодне літо» (обидва — 1981), «Т. Шевченко» (1983, Львів. театр опери та балету ім. С. Крушельницької; 1985, Львів. університет), «Леся Українка», «І. Франко», «Т. Шевченко на Аралі», «Автопортрет» (усі — 1986), «Скрипаль О. Криса», «Блакитний човен. Світязь» (обидва — 1987), «Суха весна», «Пісня, яку звичайно співають на волі» (обидва — 1988), «Пляж» (1989), «Інтервенція» (1995), «Блудний син» (1996), «Єпископ Юліан Гбур», «Південний хрест» (обидва — 1999); цикли — «Передмістя» (1962–68), «Евакуації» (1964–68; 1985–95), «Старий Львів», «Емігранти» (обидва — 1965), «Перші колгоспи на Львівщині» (1971–72), «Праслов'яни», «Повоєнна весна» (обидва — 1981–86), «Земля і люди» (1986), «Галичанські доли», «Інтер'єри» (обидва — 1987), «Розточчя» (1988–92), «Притчі» (1991–97), «Ессе homo» (1991–2005), «Terra incognita» (1995–2009); намісні ікони для собору св. Юра у Львові; іконостас укр. каплиці храму Божого тіла в передмісті Кракова (Польща); ікони, вітражі, розписи храму св. Іоанна Хрестителя в Оттаві (усі — кін. 1990-х рр.).

Рекомендована література

1. Любомир Медвідь: Проспект виставки. Л., 1972;
2. Любомир Медвідь: Альбом. Л., 1995;
3. Ганущак О. Пензлем, мов пером, пером, наче пензлем // Високий Замок. 2002, 23 лип.;
4. Яців Р. Мистець у щільності часу, простору і моралі // ОМ. 2005. № 3;
5. Ремінісценції: Альбом. Л., 2009;
6. Топачевський А. Чи повернеться блудний син? // ЛУ. 2014, 27 лип.

Р. М. Яців

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Медвідь Любомир Мирославович / Р. М. Яців // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-66052>. – Останнє поновлення : 2025.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).